

Tær eru partar av býarmyndini — og bygdamyndini við. Jehova Vitni kvinnurnar, sum ganga hús úr húsi at vitja fólk og bera fram boðskapin, sum trúgv teirra áleggur limunum.

Alfa og omega

Biblian er grundarsteinurin í øllum, sum tær siga og gera, og hon er eins slitin og brúkt, sum glæstribók-in hjá smábørnum.

Um vit samanbera við tilkomnin, so hevur Biblian virði fyri Jehova Vitni kvinnurnar, sum mótablaðið fyri hana, sum vil vera smart ilatin, eins og Bo Bedre innrætningsblaðið fyri tann, sum vil fylgja við í tí, sum hendir á íbúðarekinum.

— Stutt sagt, Biblian fyri Jehova Vitni er alfa og omega fyri liv og virki teirra á jorð!

Jehova Vitni biða eftir tí nýggja heiminum, sum trúarlæra teirra sigur skal koma. Hesin heimur, sum vit nú liva í, er bert fyri ávíst tíðarskeið, og Gud kemur aftur og vaskar alla synd burtur, eins og kriggi, óndskap, sjúku og deyða.

— Ja, eins og syndflóðin á døgum Nóa, siga Bente Christiansen og Marianne Hansen.

Tann dagur kemur um ikki so langa tíð. Mangt er, sum bendir á, at vit skjótt fáa tann nýggja heimin, siga Jehova Vitni kvinnurnar.

Gomul gerast ung

Onnur teirra vit tosa við, hevur verið gift í nýggju ár, men er barnleys. Hon sigur okkum, at hon nýtir fyrirbyrgjandi evni, tí hon ikki vil seta børn í henda heimin.

— Tá tann nýggi heimurin er veruleiki, fari eg at fáa mær børn, sigur Marianne Hansen.

Um tú tá er so gomul, at tú ikki kanst fáa børn?

— Í nýggja heiminum fer Gud at gera gomul fólk ung, deyði og sjúkur eru ikki til longur, og menniskjuni í tali verða ikki fleiri enn jorðin kann breiðføða.

Eingin neyð og óndskapur verður til og paradisið verður skapt á jorð.

Hvussu vita tit, at tær hendir meðan tit liva?

— Biblian sigur tað so greitt, at vit ívast ikki í tí, siga Marianne Hansen og Bente Christiansen.

Jehova Vitni kvinnurnar eru báðar ættaðar úr Danmark, giftar við donskum monnum. Tær hava verið í Føroyum í lutfalsliga trý og góð fimm ár.

Bente Christiansen er 47 ár og eigur fimm børn. Hon hevur verið Jehova Vitni, síðan hon var 17 ára gomul.

Tær liva í framtíðarvónini: Í nýggja heiminum fari eg at fáa mær børn

— sigur Marianne Hansen, Jehova Vitni.
Sosialurin hevur hitt Marianne Hansen og Bente Christensen, ið virka sum trúboðarar fyri hesi trúargrein

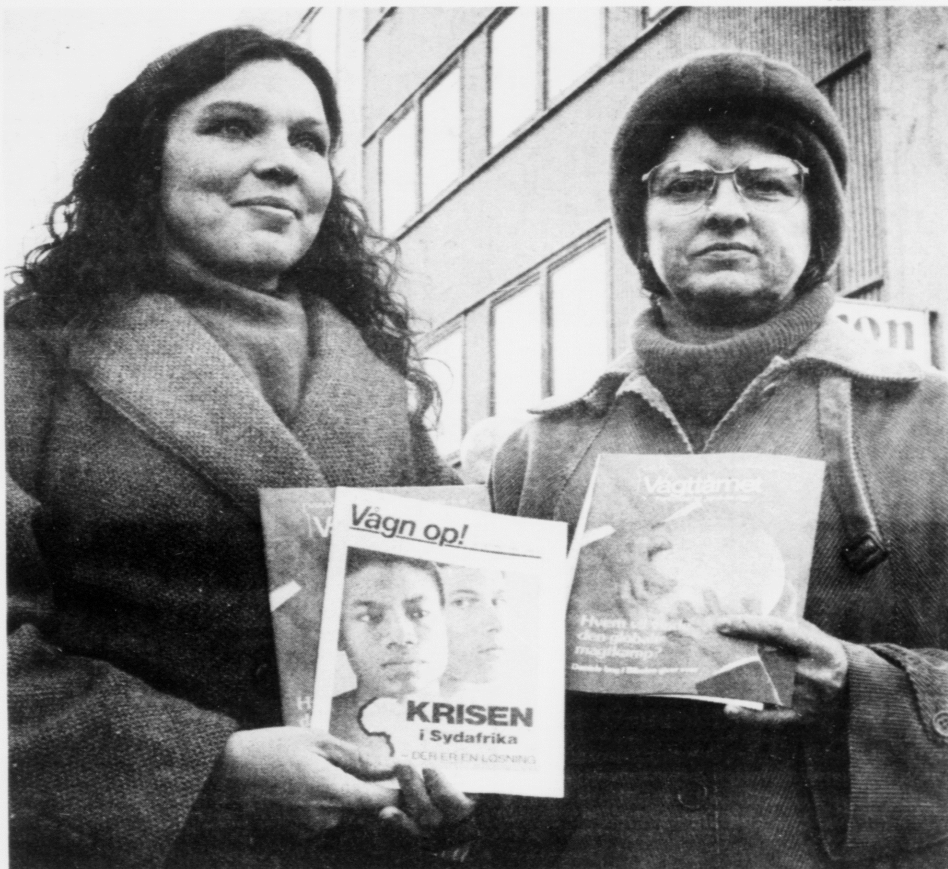

Foto: Kalmar

Marianne Hansen er 28 ára gomul. Hon hevur verið Jehova Vitni síðan hon var 19 ára gomul. Maðurin hjá Marianne er gluggavaskari, hin er bjálvingar-meistari.

450 krónur um vikuna

Báðar familjurnar hava gjørt av at liva og virka fyri at boða hesa trúar-

læru til føroyingar kring landið. Tær hava, saman við monnum sínum, m.a. sett sær fyrri at nýta 30 tímar um vikuna at ganga hús úr húsi og tosa við fólk. Jehova Vitni kvinnurnar nýta fyrrapartar — og kvöldini, um neyðugt. Menn teirra arbeiða um dagin og virka millum fólk um kvöldini.

Fyri 30 tíma viku fáa

Marianne og Bente í løn umleið 1800 krónur, um mánaðin!

Fólk blið

Hvussu taka fólk móti tykkum, tá tit koma at vitja?

— Samanumtikið eru fólk ógvuliga blið og fyrrikomandi og tað hendir sjáldan, at hurðin verður tveitt aftur á okkum.

Marianne Christiansen: — Føroyingar eru blið fólk, og eg haldi at tað liggur til hetta fólkaslagið at vera fyrrikomandi.

Hertil skal eisini sigast, at føroyingar eru trúgvandi fólk, sum duga Bibliu sína. Tey hava oftast áhuga at tosa við okkum, tó at tey ikki hava serstakan áhuga fyri Jehova Vitni.

Annars tosa vit um støðuna í heiminum sum heild, men eisini eru serliga gomul fólk, sum dáma væl at tosa um børn og abbaðarn og um gerandisdag teirra. Nógvar eru ógvuliga einsamall, og tí uggar tað mangan, at vit koma at vitja.

Nógvar fólk í dag hava stórar trupulleikar at berjast við, t.d. rúsdrekka og ótrúskap. Onnur hava kanska mist ein góðan og bera sorg. Tá kunnu vit altíð finna uggandi orð í Bibliuni, sum hesi fólk eru fegin um at hoyra.

Bilian veitir ugga

Marianne Hansen: — Nú havi eg gingið hús úr húsi í góð fimm ár í Føroyum, men enn havi eg ikki upplivað, at Biblian ikki hevur veitt ugga til tey eg vitja. Tað gevur mær særstundis at halda fram, samstundis sum eg blivi enn sterkari í mini trúgv.

Tá ein verður doyptur inn í Jehova Vitni, átekur ein sær at bera fram henda boðskapin. Øll í trúarbólkinum taka sær stundir at tosa við fólk á gøtuni, ella at vitja í býlingum.

Bente og Marianne siga, at tær hava eitt yvirliit yvir ymsu býlingarnar í Havn og bygdirnar kring oyggjarnar. Eftir hesum yvirliiti verður farið fram.

Tær skulu fáa øll fólk í talu. Um eingin er inni, har tær vitja, verður tað skrivað upp. Kanska eru húsfolkini til arbeiðis um dagin, og so vitja tær seinni, tá fólk eru komin heim frá arbeiði.

— Um vit ikki fóru soleiðis til verka, so hittu vit kanska bara heimagangandi konur og gomul fólk. Tá fellur endamálið burtur, tí vit skulu tosa við øll ufolk. — Tað áleggur Biblian okkum.

Paulus sigur tað

Meðan prátið gongur aftur og fram henda fyrrapartin, leita Jehova Vitni kvinnurnar ofta til Bibliuna, og visa á, hvat stendur har, sum sigur teimum, hvat tær siga og gera.

Paulus verður ofta nevndur og lisin upp. Hetta ger sjálvsagt sítt til at vit fara at tosa um kvinnufrígerðing.

Er tað ikki soleiðis, at kvinnurnar í trúarbólki tykkara ikki hava lóvi at tosa í samkomuni. Hvussu kunnu tit nýta orð Paulusar, tá tit samstundis fara út at boða Gudsorðið?

— Tað er lutvist rætt, men vit virka á jøvnum fæti við monnum, tó undantikið at vit ikki hava avgerðarrætt. Tað er altíð maðurin, sum hevur seinasta orðið, men tá er ein avgerð kortini tikin í samráð við okkum konufólk.